Hedefimiz Allah Rızasını Kazanmak Olmalı
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 23 2021 09:59:16

Hedefimiz Allah Rızasını Kazanmak Olmalı

بِسْمِ اللهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
وَمِنَ
النَّاسِ
مَنْ يَشْرِى
نَفْسَهُ
ابْتِغَآءَ
مَرْضَاةِ
اللهِ
وَاللهُ
رَؤُفٌ
بِالْعِبَادِ "İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah'ın rızasını kazanmak için kendini feda eder. Allah, kullarına çok şefkatlidir." (Bakara, 2/207) Allah’a iman edip, yalnızca O’nun rızasını, sevgisini kazanmak için çalışmak ve ibadetlerimizi sadece O’na özgü kılmak asli kulluk görevimizdir. Nitekim Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurulur:
اِيَّاكَ
نَعْبُدُ
وَاِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ
“(Allahım!) Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz.” (Fatiha, 1/5) Allah rızası gözetilmeden yapılan bütün amellerin boşa gideceği Kur’an’da şöyle belirtilir:
وُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ
خَاشِعَةٌ “O gün birtakım yüzler vardır ki zillete bürünmüşlerdir.” (Gaşiye, 88/2)
عَامِلَةٌ
نَاصِبَةٌ
“Çalışmış, (boşa) yorulmuşlardır.” (Gaşiye, 88/3) Allah insanların amellerini kalplerinde taşımış oldukları niyetlere göre değerlen-dirir. Ebû Hüreyre (r.a)’den rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurdu:
إنَّ اللَّه
لا يَنْظُرُ
إلى
أجْسادِكُمْ، وَلا إلى
صُوَرِكُمْ ،

وأعمالكم
ولكنْ
يَنْظُرُ إلى
قُلُوبِكُمْ
"Şüphesiz ki Allah, sizin bedenlerinize, görünüşünüze ve mallarınıza değil, kalblerinize kıymet verir." (Müslim, “Birr” 33) Tıpkı şu hadiste olduğu gibi: وعن أبي
عَبْد
الرَّحْمَن
عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ
عُمَرَ بْنِ
الْخطَّابِ،
رضي الله
عنهما قال:
سَمِعْتُ
رسول الله
صَلّى اللهُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم
يَقُولُ:
«انْطَلَقَ
ثَلاَثَةُ
نفر مِمَّنْ
كَانَ
قَبْلَكُمْ
حَتَّى
آوَاهُمُ
الْمبِيتُ
إِلَى غَارٍ
فَدَخَلُوهُ&#15
48;
فانْحَدَرَت&#16
18; صَخْرةٌ مِنَ
الْجبلِ
فَسَدَّتْ
عَلَيْهِمْ
الْغَارَ،
فَقَالُوا :
إِنَّهُ لا
يُنْجِيكُمْ
مِنْ
الصَّخْرَةِ
إِلاَّ أَنْ
تَدْعُوا
الله تعالى
بصالح
أَعْمَالكُم&#16

18; . قال رجلٌ
مِنهُمْ :
اللَّهُمَّ
كَانَ لِي
أَبَوانِ
شَيْخَانِ
كَبِيرانِ ،
وكُنْتُ لاَ
أَغبِقُ
قبْلهَما
أَهْلاً وَلا
مالاً فنأَى
بي طَلَبُ
الشَّجرِ
يَوْماً
فَلمْ أُرِحْ
عَلَيْهمَا
حَتَّى
نَامَا
فَحَلبْت
لَهُمَا
غبُوقَهمَا
فَوَجَدْتُه&#16
15;مَا
نَائِميْنِ ،
فَكَرِهْت
أَنْ
أُوقظَهمَا
وَأَنْ
أَغْبِقَ
قَبْلَهُمَا
أَهْلاً أَوْ
مَالاً،
فَلَبِثْتُ
    وَالْقَد&#
1614;حُ عَلَى
يَدِى
   أَنْتَظِر&
#1615;
اسْتِيقَاظَ&#16
07;ُما حَتَّى
بَرَقَ
الْفَجْرُ
وَالصِّبْيَ&#15
77;ُ
يَتَضاغَوْن&#16
14; عِنْدَ
قَدَمى

    فَاسْتَيْقظَا
فَشَربَا
غَبُوقَهُمَا . اللَّهُمَّ
إِنْ كُنْتُ
فَعَلْتُ
ذَلِكَ
ابْتِغَاءَ
وَجْهِكَ
فَفَرِّجْ
عَنَّا مَا
نَحْنُ فِيهِ
مِنْ هَذِهِ
الصَّخْرَة ،
فانْفَرَجَتْ شَيْئاً لا
يَسْتَطيعُونَ الْخُرُوجَ
مِنْهُ . قال
الآخر :
اللَّهُمَّ
إِنَّهُ
كَانتْ لِيَ
ابْنَةُ عمٍّ
كانتْ
أَحَبَّ
النَّاسِ
إِلَيَّ » وفي
رواية : «
كُنْتُ
أُحِبُّهَا
كَأَشد مَا
يُحبُّ
الرِّجَالُ
النِّسَاءِ ،
فَأَرَدْتُهَا عَلَى
نَفْسهَا
فَامْتَنَعَتْ مِنِّى
حَتَّى
أَلَمَّتْ
بِهَا سَنَةٌ
مِنَ
السِّنِينَ
فَجَاءَتْنِى

فَأَعْطَيْت&#16
15;هِا عِشْرينَ
وَمِائَةَ
دِينَارٍ
عَلَى أَنْ
تُخَلِّىَ
بَيْنِى
وَبَيْنَ
نَفْسِهَا
ففَعَلَت ،
حَتَّى إِذَا
قَدَرْتُ
عَلَيْهَا »
وفي رواية : «
فَلَمَّا
قَعَدْتُ
بَيْنَ
رِجْليْهَا ،
قَالتْ :
اتَّقِ الله
ولا تَفُضَّ
الْخاتَمَ
إِلاَّ
بِحَقِّهِ ،
فانْصَرَفْت&#16
15; عَنْهَا
وَهِىَ
أَحَبُّ
النَّاسِ
إِليَّ
وَتركْتُ
الذَّهَبَ
الَّذي
أَعْطَيتُهَ&#15
75; ، اللَّهُمَّ
إِنْ كُنْتُ
فَعْلتُ
ذَلِكَ
ابْتِغَاءَ
وَجْهِكَ
فافْرُجْ
عَنَّا مَا
نَحْنُ فِيهِ
،
فانفَرَجَتِ
الصَّخْرَةُ
غَيْرَ
أَنَّهُمْ لا

يَسْتَطِيعُ&#16
08;نَ
الْخُرُوجَ
مِنْهَا .
وقَالَ
الثَّالِثُ :
اللَّهُمَّ
إِنِّي
اسْتَأْجَرْ&#15
78;ُ أُجرَاءَ
وَأَعْطَيْت&#16
15;همْ
أَجْرَهُمْ
غَيْرَ
رَجُلٍ
وَاحِدٍ
تَرَكَ
الَّذي لَّه
وذهب فثمَّرت
أجره حتى كثرت
منه الأموال
فجائنى بعد
حين فقال يا
عبد الله
أَدِّ
إِلَيَّ
أَجْرِي ،
فَقُلْتُ :
كُلُّ مَا
تَرَى منْ
أَجْرِكَ :
مِنَ
الإِبِلِ
وَالْبَقَرِ
وَالْغَنَم
وَالرَّقِيق
فقال: يا
عَبْدَ
اللَّهِ لا
تَسْتهْزيْ
بي ، فَقُلْتُ :
لاَ
أَسْتَهْزيُ
بك،
فَأَخَذَهُ
كُلَّهُ
فاسْتاقَهُ
فَلَمْ

يَتْرُكْ
مِنْه
شَيْئاً ،
اللَّهُمَّ
إِنْ كُنْتُ
فَعَلْتُ
ذَلِكَ
ابْتغَاءَ
وَجْهِكَ
فافْرُجْ
عَنَّا مَا
نَحْنُ فِيهِ
،
فَانْفَرَجَ&#15
78;ِ
الصَّخْرَةُ
فخرَجُوا
يَمْشُونَ »
Ebû Abdurrahman Abdullah İbni Ömer İbni’l-Hattâb radıyallahu anhümâ’dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’i şöyle buyururken dinlediğini söylemiştir: “Sizden önce yaşayanlardan üç kişi bir yolculuğa çıktılar. Akşam olunca, yatıp uyumak üzere bir mağaraya girdiler. Fakat dağdan kopan bir kaya mağaranın ağzını kapattı. Bunun üzerine birbirlerine: — Yaptığınız iyilikleri anlatarak Allah’a dua etmekten başka sizi bu kayadan hiçbir şey kurtaramaz, dediler. İçlerinden biri söze başlayarak: —Allahım! Benim çok yaşlı bir annemle babam vardı. Onlar yemeklerini yemeden çoluk çocuğuma ve hizmetçilerime bir şey yedirip içirmezdim. Birgün hayvanlara yem bulmak üzere evden ayrıldım; onlar uyumadan önce de dönemedim. Eve gelir gelmez hayvanları sağıp sütlerini annemle babama götürdüğümde, baktım ki ikisi de uyumuş. Onları uyandırmak istemediğim gibi, onlardan önce ev halkının ve hizmetkârların bir şey yiyip içmesini de uygun görmedim. Süt kabı elimde şafak atana kadar uyanmalarını bekledim. Çocuklar etrafımda açlıktan sızlanıp duruyorlardı. Nihayet uyanıp sütlerini içtiler. Rabbim! Şayet ben bunu senin rızânı kazanmak için yapmışsam, şu kaya sıkıntısını başımızdan al! diye yalvardı. Kaya biraz aralandı; fakat çıkılacak gibi değildi. Bir diğeri söze başladı: —Allahım! Amcamın bir kızı vardı. Onu herkesten çok seviyordum. (Bir başka rivayete göre: Bir erkek bir kadını ne kadar severse, ben de onu o kadar seviyordum). Ona sahip olmak istedim. Fakat o arzu etmedi. Bir yıl kıtlık olmuştu. Amcamın kızı çıkıp geldi. Kendisini bana teslim etmek şartıyla ona 120 altın verdim. Kabul etti. Ona sahip olacağım zaman (bir başka rivâyete göre: Cinsî münasebete başlayacağım zaman) dedi ki: Allah’tan kork! Dinin uygun görmediği bir yolla beni elde etme! En çok sevip arzu ettiğim o olduğu halde kendisinden uzaklaştım, verdiğim altınları da geri almadım. Allahım! Eğer ben bu işi senin rızânı kazanmak için yapmışsam, başımızdaki sıkıntıyı uzaklaştır, diye yalvardı. Kaya biraz daha açıldı; fakat yine çıkılacak gibi değildi. Üçüncü adam da: —Allahım! Vaktiyle ben birçok işçi tuttum. Parasını almadan giden biri dışında hepsinin ücretini verdim. Ücretini almadan giden adamın parasını çalıştırdım. Bu paradan büyük bir servet türedi. Birgün bu adam

çıkageldi. Bana: —Ey Allah kulu! Ücretimi ver, dedi. Ben de ona: —Şu gördüğün develer, sığırlar, koyunlar ve köleler senin ücretinden türedi, dedim. Adamcağız: —Ey Allah kulu! Benimle alay etme, deyince, seninle alay etmiyorum, diye cevap verdim. Bunun üzerine o, geride bir tek şey bırakmadan hepsini önüne katıp götürdü. Rabbim! Eğer bu işi sırf senin rızânı kazanmak için yapmışsam, içinde bulunduğumuz sıkıntıdan bizi kurtar, diye yalvardı. Mağaranın ağzını tıkayan kaya iyice açıldı; onlar da çıkıp gittiler.   Rabbim! Eğer bu işi sırf senin rızanı kazanmak için yapmışsam, içinde bulun-duğumuz sıkıntıdan bizi kurtar, diye yalvardı. Mağaranın ağzını tıkayan kaya iyice açıldı; onlar da çıkıp gittiler.” (Buhârî, Büyû` 98, İcâre 12, Hars ve’l-müzârea 13, Enbiyâ’ 53, Edeb 5; Müslim, Zikir 100) İşte aynen bunun gibi başımız sıkıştığında bile Allah’ımızın yüzümüze bakmasını sağlayacak gönülden amellerimiz olmalı. Hedefimiz daima Allah’ın rızasını kazanmak olmalı.   Mehmet KAPUKAYA

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler